

Omul si Absolutul dupa doctrina Kabbalei

Pentru a intelege premisele intelectuale ale Kabbalei sau ezoterismul ebraic - care sunt premise ale ezoterismului sau ale metafizicii in general - trebuie sa ne lasam patrunti de ideea ca doctrinele sale au ca punct de plecare contemplatia spirituala - inspiratia pura sau intuitia...

Rating: Nu a fost evaluat inca

Pret:

Pret catalog: 22,00 lei

Pret cu reducere: 20,95 lei

Pretul de vanzare: 22,00 lei

[Pune o intrebare despre aceasta carte](#)

Descriere

Pentru a intelege premisele intelectuale ale Kabbalei sau ezoterismul ebraic, care sunt premise ale ezoterismului sau ale metafizicii in general, trebuie sa ne lasam patrunti de ideea ca doctrinele sale au ca punct de plecare contemplatia spirituala, inspiratia pura sau "intuitia intelectuala" si nu activitatea autocrata a ratiunii. Cand gandirea pur logica tinde, prin mijlocirea abstractului, sa depaseasca planul fenomenelor pentru a sesiza Principiul transcendent al acestora, ea este pusa in situatia de a-si recunoaste limitele - trasate de conditiile cunoasterii distinctive - si neputinta sa de a le depasi; nu pentru ca le-ar recunoaste intotdeauna, caci altfel nu ar exista sisteme filosofice, dar propriile piedici arata ca nu este suficient sa construiesi teorii pentru a sesiza Realul in sine. Doar doctrinele traditionale si, prin urmare, "inspirate" merg dincolo de cercurile vicioase ale mentalului si arata calea de iesire spre Intellectul pur, universal si "necreat".

Asa cum ne invata Kabbala - si, de asemeni, in maniera cea mai directa cu putinta, neoplatonismul si vedantismul - Spiritul rezida in strafundurile sufletului, desi il transcende. Sufletul si toate manifestarile formale sau distincte, fie ele interne sau externe, izvorasc din el, dar el este fara forma si fara distinctie ; in el, subiectul si obiectul cunoasterii nu sunt decat unul: Spiritul se cunoaste in intregime, este Cunoasterea totala si tot ce este cognoscibil in sine si in lucruri.

Gandirea nu este decat un plan de reflexie individuala si formala a ceea ce poate fi cunoscut de Cunoastere sau de Spirit; ea se misca intotdeauna intre un subiect mental, sau cel care gandeste, si un obiect mental, sau ceea ce se reflecta in gandire. Dar ceea ce se reflecta in gandire, nu este asimilat de ea decat in forma sa mentala, nu in forma sa concreta - fie corporala, fie subtila - si nici in realitatea sa supraformala, spirituala si universală. Astfel, gandirea este o oglinda psihica si rationala a tuturor lucrurilor inteligibile, oglinda ce nu devine niciodata ceea ce reflecta. Gandirea nu ii permite celui care gandeste sa asimileze, doar prin ea, realitatea obiectului mental : ea ramane cunoasterea simbolica a lucrurilor, cunoastere ce il apropie pe ganditor de ele, dar nu il identifica efectiv cu ele. Gandirea face sa dainuie inca dualismul intre subiect si obiect intr-o asemenea masura incat omul, care nu se cunoaste pe sine insusi decat prin ea, nu se cunoaste cu adevarat si nu reprezinta pentru el insusi decat propria sa forma mentala, gandul sau imaginea pe care si-o face despre sine. Acest dualism, inerent gandirii, este cauza indoielii si a erorii ; Spiritul, dimpotriva, este unitatea reala a subiectului si a obiectului de cunoscut, iar aceasta unitate este certitudinea, adevarul cunoasterii.

Adevarul nu ar putea fi gasit doar prin gandire, adica prin intermediul unei facultati care, datorita naturii sale dualiste, nu poate depasi cu totul abisul propriilor indoieli. In schimb, omul nu poate gasi Adevarul fara ajutorul gandirii, pentru ca el este o fiinta ganditoare si daca gandirea nu ar avea nici un raport cu Adevarul, omul nu ar avea nici o legatura constienta cu el. Un lucru este sigur : notiunea mentala de Adevar exista; gandirea il opune erorii si il identifica cu conceptul de Real. Aceasta indica, *ad extra*, un raport intre gandire si Adevar, "raport" care, *ad intra*, nu este altceva decat Spiritul. Spiritul este acela care conduce la Adevar. Gandirea este linia de unire intre om si Spirit, dar se interpune intre ei, in acelasi timp ca un obstacol din cauza dualismului sau "organic", ale carui expresii sunt indoiala si eroarea; de asemenea, gandirea nu ar putea sa depaseasca eroarea si sa se integreze in Adevar fara a se conforma Spiritului si, in final, sa dispara in el.

CUPRINS

Prefata	5
TORA SI KABBALA	12
CONTEMPLAREA ASPECTELOR DIVINE	20
I. Unitatea Sephirotica	20
II. Ierahia sephirotica	40
CREATIA, IMAGINE A LUI DUMNEZEU	73
IMPARATIA CERURILOR	89
LUMEA CORPORALA SI ABISUL COSMIC	123
MISTERUL OMULUI	143
INTOARCEREA LA UNU	169
DESPRE MARELE NUME AL LUI DUMNEZEU	181
CONCLUZII	209

Reviews

Nu exista comentarii pentru acest produs.